

Cadrul natural

Clima regiunii este temperat continentală, cu nuanțe excesive - veri fierbinți și ierni geroase – datorită mai ales maselor de aer estice predominante. Influența maselor de aer din vest și sud explică existența toamnelor lungi și călduroase, a unor zile de iarnă blânde sau a unor primăveri timpurii.

Este important de semnalat faptul că regimul temperaturii aerului este diferit în zona propriu-zisă a municipiului București față de restul teritoriului. Este *specifică încălzirea suplimentară a interiorului municipiului* datorită arderii combustibililor în regim industrial și casnic a radiației exercitate de suprafețele acoperite cu asfalt, pavaj de piatră, sau beton, precum și de numeroasele construcții.

Astfel se constată că valorile temperaturii medii anuale cresc de la 10,5°C în extremitatea nordică a județului Ilfov, la mai mult de 12°C în centrul municipiului. Vara diferențele termice între municipiu și împrejurimi ajung până la aproximativ 2°C disconfortul termic în centrul capitalei, vara fiind tot mai accentuat în ultimii ani.

Bucureștiul se caracterizează de altfel printr-o temperatura medie anuală pe ultimii 90 de ani de +11,5°C și prin amplitudini anuale de peste 25°C – 26°C, valori dintre cele mai mari pe întreaga țară.

Temperatura minimă absolută înregistrată în ultimii 60 de ani a fost de – 30,0°C (în 1942), iar cea maximă absolută de +41.1°C (în 1945) (înregistrări ale stațiilor de la Filaret și Băneasa).

Umiditatea relativă a aerului are valori medii anuale de 74%, acest fapt provocând ceața de “evapotranspirație” timp de 40-50 de zile pe an. Vara umiditatea scade la valori de 28-30 %, favorizând fenomenul de secetă.

Cantitățile medii de precipitații anuale sunt cuprinse între 550-600 mm., valorile crescând treptat pe direcțiile NV, V și SV și descrescând treptat către E-SE la valori de sub 550 mm.

În regiune direcțiile dominante ale vântului sunt cele din sectorul NE și NNE cu frecvențe de apariție de 14,4 % și respectiv de 11,5 urmate de cele de VSV cu frecvențe anuale de apariție de 9,5-10,5 %. Vântul cu viteze între 6-12 m/s se semnalează în special iarna și în sezonul de tranziție (toamna și primăvara). Vitezele mari de peste 13 m/s sunt specifice anotimpului rece și au frecvență scăzută.

Teritoriul regiunii se situează în Câmpia Română și se suprapune în întregime unor subunități ale acesteia: Câmpia Snagovului, Câmpia Movilei, Câmpia Bucureștiului, Câmpia Calnicului, și Lunca Argeș – Sabar. Altitudinea medie este de +85 mdMN, extremele fiind înregistrate la sud de satul Cernica (+48,8 mdMN) respectiv la vest de satul Domnești (+98,5 mdMN).

Principalele forme de relief care pot fi evidențiate în cadrul regiunii sunt:

- câmpiile largi de 4-8 km. care sunt formele cele mai înalte (max. 100 m);
- culoarele de vale cu albie minore și terase joase;
- văiugile înguste și puțin adâncite, multe transformate în șiraguri de lacuri;
- microrelieful de croturi; albie parasite, etc.

Relieful relativ monoton, cu energie, fragmentare și pante reduse, nu favorizează dezvoltarea de procese de degradare a terenurilor. Cu toate acestea, există fenomene naturale cu grad de risc- excesul de umiditate, bălțirile, pluviudenudarea, șiroirile, eroziunile de maluri și inundațiile - care trebuie combătute prin lucrări specifice.